

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2752

Doknr.
404604

Dato
31-03-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 17. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 443 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ellen Trane Nørby (V).

Spørgsmål nr. 453:

"Vil ministeren kommentere artiklen fra Jyske Vestkysten den 4. februar 2021 "81-årige enke i chok: Betalte 5500 kroner for at få kørt sin døende mand fire kilometer hjem i ambulance", herunder redegøre for reglerne på området efter serviceloven, og om det er korrekt, som det fremgår af artiklen, at "det ifølge serviceloven er borgeren selv, der er ansvarlig for transport til og fra en korttidsplads", og vil ministeren endvidere oplyse, hvilke muligheder borgeren har for at få dækket en del af udgiften på 5.500 kr., og såfremt der ikke er nogen muligheder, mener ministeren da, at der er et hul i lovgivningen?"

Svar:

Jeg kan som minister ikke kommentere den konkrete sag eller de afgørelser omkring hjælp efter serviceloven, som kommunen har truffet. Men sådan som sagen er beskrevet i den artikel, der henvises til i spørgsmålet, kan det være svært at forstå, at borgeren har måtte betale et så stort beløb for at få sin ægtefælle transporteret den forholdsvis korte strækning hjem fra et kommunalt ophold. Det er jeg helt enig i.

Ifølge servicelovens § 84 har kommunerne pligt til at sørge for tilbud om afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Derudover kan kommunen tilbyde personer, der har et behov herfor, et midlertidigt ophold i en almen plejebolig eller i en plejehjemsplads.

I forhold til støtte til befordring efter serviceloven er der hjemmel til, at kommunen efter servicelovens §117 kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. En kommunes afgørelse efter servicelovens § 117 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

For så vidt angår mulighederne for befordring efter sundhedsloven kan jeg henvise til sundhedsministerens tidligere svar på SUU alm. del spørgsmål 765 samt sundhedsministerens svar på spørgsmål S 848.

Jeg kan supplerende oplyse, at der i forhold til borgerens egenbetaling for tilbud efter servicelovens § 84 gælder, at kommunen højst kan medregne kommunens gennemsnitlige, langsigtede omkostninger, der kan henføres til produktion og levering af tilbuddet.

Borgerens egenbetaling beregnes herudover på grundlag af modtagerens og en eventuel ægtefælles indkomstgrundlag. Kommunen kan ikke opkræve betaling for boligen ved et midlertidigt ophold, og betalingen skal fastsættes sådan, at borgerne fortsat har mulighed for at dække udgifter til husleje og andre nødvendige omkostninger til borgerens hidtidige bolig.

For nærmere oplysninger om reglerne for betaling for tilbud om kommunalt ophold efter servicelovens § 84 stk. 2, henvises til Bekendtgørelse nr. 1576 om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. efter servicelovens §§ 79, 83 og 84.¹

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:
SUU alm. del – svar på spm. 765

Svar på S 848

¹ <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2014/1576>